

F. t. l. om levnedsmidler m. m.

krav er isvrigt opstillet i bekendtgørelse nr. 414 af 21. august 1969 om dybfrosne levnedsmidler.

Kravet om oplysning om bestanddele efter faldende vægtmængde eller procentisk kan indføres for bestemte levnedsmidler efter stk. 2.

Bestemmelsen i *den svenske lov* gør den indrømmelse til fabrikanten, at nettovægt eller nettovolumen skal gælde på pakketidspunktet, og den kræver ikke anvendelse af g, kg eller l (cl, dl). Der synes imidlertid ikke at være grund til at acceptere, at færdigpakkede varer her i landet sælges med anvendelse af det særlige angelsaksiske målesystem, jfr. stk. 1, nr. 3.

I *Codex standarden* for færdigpakkede levnedsmidler kræves nettoindholdet angivet enten efter metersystemet eller efter det særlige angelsaksiske vægtsystem eller begge systemer i overensstemmelse med reglerne i det land, hvor varen sælges. Codex-reglen stemmer således reelt med den her foreslåede regel.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, svarer helt til den svenske lovs regel. En noget lignende regel findes i § 8, stk. 1, litra e), i bekendtgørelse nr. 414 af 21. august 1969 om dybfrosne levnedsmidler. Her lyder teksten således: Vejledning om varens opbevaring, optøning og eventuelle tilberedning.

Om oplysninger vedrørende tidspunktet for pakning, sidste salgsdag eller holdbarhedstidens udløb bemærkes følgende:

Det *svenske forslag* indeholdt en bestemmelse, hvorefter færdigpakkede levnedsmidler, der kunne antages inden for en kortere tid at blive skadelige at fortære, eller som isvrigt ville blive utjenlige til menneskeføde i løbet af 30 dage, skulle forsynes med en holdbarhedsmærkning. Denne mærkning skulle enten angive pakkedatoen og det tidsrum, indenfor hvilket det pågældende levnedsmiddel kunne påregnes at være holdbart, når emballagen var ubrudt, og levnedsmidlet var opbevaret på foreskrevet måde. Eller også skulle levnedsmidlet være mærket med den dag, på hvilken et levnedsmiddel, opbevaret på foreskrevet måde og i ubrudt pakning, senest kunne beregnes forbrugt uden risiko for, at levnedsmidlet var undergået en forandring, der gjorde det skadeligt eller utjenligt til menneskeføde. Det førstnævnte tidsrum betegnede som „holdbarhedstiden“, det sidstnævnte tidspunkt betegnede som „sidste forbrugsdag“.

Den *svenske lov* valgte at stille krav om deklaration af den beregnede holdbarhedstid, hvis denne er begrænset.

Den svenske livsmedelskungalørelse af 5. november 1971 (SFS 1971:807) fastslår, at den i den svenske lov krævede mærkning skal ske for følgende varer:

1) Færdigpakkede levnedsmidler, der kan antages at blive utjenlige til menneskeføde inden for 30 dage, regnet fra dagen for pakningen af levnedsmidlet.

2) Færdigpakkede levnedsmidler, som ikke har gennemgået sterilisering, og hvis holdbarhed er afhængig af, at de opbevares på særlig måde.

3) Færdigpakkede levnedsmidler, der er dybfrosne.

Den gældende tyske levnedsmiddellovgivning kræver en eller anden form for datomærkning for forskellige varer, således praktisk taget for alle levnedsmidler af animalsk oprindelse. Datomærkningsreglerne kræver enten oplysning om fremstillingsdagen eller pakkedatoen eller i stedet for dette datoen for minimumsholdbarhed. I almindelighed skal datomærkningen angive både dag, måned og år, for dybfrosne levnedsmidler dog kun måned og år. For helkonserver er det tilstrækkeligt at angive året.

I *Codex standarden* for mærkning af færdigpakkede levnedsmidler er der ikke stillet krav om åben datomærkning.

I *den gældende danske lovgivning* stilles der krav om datomærkning for nedennævnte varer:

Diætmarginer: tilvirkningsdato (evt. kode).

Fluortandpasta: måned og årstal for fremstilling (evt. kode).

Grønt- og frugtkonserver (helkonserver): årstal for varens fremstilling, udtrykt ved de to sidste cifre.

Marmelade m. v.: uge eller måned og årstal for fremstillingen (evt. i kode).

Dybfrosne levnedsmidler: måned og år for varens emballering (evt. i en af ministeriet fastsat kode). På engroseballage skal måned og år være angivet åbent med de tre første bogstaver af månedens navn og de to sidste cifre i årstallet.

K-mærkede kødvarer i detailpakning: pakkedato og sidste salgsdag. Det er tilladt at angive holdbarhedsfrist.

Konsummælkprodukter: dagen for varmebehandling eller emballering (aftapningsdagen). For konsummælkprodukter anvendes oftest tillige sidste salgsdag, men det kræves ikke for de fleste produkters vedkommende.

Smør: åben mærkning med tilvirkningsdato.

Ost: dato eller kalenderuge for varens pakning (evt. kode).

Æg: ugen for kvalitetssortering med tilføjelse af første og sidste dato i ugen.

Vedrørende de principielle spørgsmål om datomærkning skal følgende anføres:

a. Hvis kodemærkning er tilladt, har mærkningen kun interesse ud fra kontrolsynspunkter. Da det